

Kázání: 140. Pane, pojďme si hrát

Budme dětmi, tiší a pokorného srdce, stejně jako náš učitel Ježíš. Bez marketingového vyřvávání, že naše zboží, naše církev, naše víra jsou ty nejlepší k dostání. Bez sebevědomého prosazování vlastních pouček, dogmat a názorů. Nic z toho není potřeba.



Kázání

Pane, pojďme si hrát

čtení: Matouš 11, 16 - 19 a 25 - 30

16 Čemu připodobním toto pokolení? Je jako děti, které sedí na tržišti a pokřikují na své druhy:

17 ‚Hráli jsme vám, a vy jste netancovali; naříkali jsme, a vy jste nelomili rukama.‘

18 Přišel Jan, nejedl a nepil – a říkají: ‚Je posedlý.‘

19 Přišel Syn člověka, jí a pije – a říkají: ‚Hle, milovník hodů a pitek, přítel celníků a hříšníků!‘ Ale moudrost je ospravedlněna svými skutky.“

25 V ten čas řekl Ježíš: „Velebím tě, Otče, Pane nebes i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a rozumnými, a zjevil jsi je maličkým.

26 Ano, Otče: tak se ti zalíbilo.

27 Všechno je mi dáno od mého Otce; a nikdo nezná Syna než Otec, ani Otce nezná nikdo než Syn – a ten, komu by to Syn chtěl zjevit.

28 Pojďte ke mně, všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout.

29 Vezměte na sebe mé jho a uče se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším.

30 Vždyť mé jho netlačí a břemeno netíží.“

Sestry a bratři,

dnešní Ježíšovo podobenství není moc známé. A přitom je tak výstižné a aktuální. Je o dětech, které

se sešly na ulici, aby si hrály. V tom jsou zajedno, chtějí si společně hrát. Na co si asi tak děti ve starověku mohly hrát? Na dvě nejvýznamnější společenské události, které ohraničovaly život každého jednotlivce. Na svatbu a na pohřeb. Nikdy jindy se kvůli jednomu člověku nesejde tolik lidí. Svatba a pohřeb se samy nabízejí, aby si je děti na ulici prožily ve společné hře.

Problém ale nastal ve chvíli, kdy se ukázalo, že část z nich si vlastně ani na svatbu, ani na pohřeb hrát nechce. Tvrdí sice, že si hrát chtějí, ale ve skutečnosti je to naopak, zůstávají stranou. A nejspíš se na ty, kteří se už do hry vžily, dívají úkosem, nejspíš mají řeči, že takhle svatba nevypadá a pohřeb už vůbec ne.

Vlastně je to velice přiléhavé podobenství a ani zdaleka se netýká jenom dětí. Pokud jde o ty, co stojí opodál, Ježíš měl na mysli lidi, co mají plnou pusu Božího království, ale když na to přijde, nezapojí se, ale pouze kritizují. Janu Křtitele měli za zlé, že byl asketa, co žije na poušti a živí se kobyilkami, a Ježíšovi zase, že se společnosti nestraní, že se nechává zvat k bohatě prostřeným stolům, a to od lidí pochybných charakterů.

Boží království rozhodně ano, prohlašují tihle kritici, ale ne tak, jak si ho představoval Jan Křtitel nebo jak vypadá v podání Ježíšově. Tak ani tak.

Nemohu si pomoci, ale připomíná mi to způsob komunikace českých představitelů s partnery v Evropské Unii. Dáváme sice najevo, že hrát si na společném evropském písku chceme, ale když přijde na konkrétní řešení, často zůstáváme stranou a pouze kritizujeme.

Ježíš na prázdnou kritiku a neochotu přidat se ke hře na Boží království reaguje větou: „Ale moudrost je ospravedlněna svými skutky,“ což se dá současnou řečí vyjádřit asi jako „praxe potvrzuje, že mám pravdu“.

Jestliže opravdu toužíte po Božím království, jestliže vám jde o Boží vládu a zlepšení poměrů ve společnosti, pak tady to máte, stačí se přidat. V Ježíšově působení jsou zřetelně patrné všechny znaky očekávaného Božího kralování: Lidem jsou odpouštěny jejich poklesky a pády, a jsou vysvobozováni ze všelijakých svých omezení a pout, lidem se věří, že mohou být lepší a to je následně skutečně proměňuje. Takhle to vypadá, když kraluje Bůh. Jenže tohle se právě těm na druhé straně nelíbí, téhle hry na Boží království se odmítají účastnit.

Asi bychom si měli nyní krátce připomenout, co to to Boží království vlastně je. Správně by se mělo překládat jako Boží kralování. Lidé v Ježíšově době očekávali, že se jednou Bůh sám prostřednictvím vyvoleného ideálního krále, mesiáše, ujme vlády nad Izraelem.

A potom bude konečně pokoj. Žádní zarputilí hříšníci, okupanti ani kolaboranti s cizí mocí, už nebudou mít šanci. Bůh se nad svým lidem smiluje, odpustí mu a uzdraví jeho nemoci. Nastane nový věk míru a harmonie, o němž snili už dávní proroci. Jenom se nevědělo, kdy to přijde.

Farizeové a zákoníci, představitelé hlavního duchovního proudu, správně zdůrazňovali, že na Boží vládu je třeba se připravit. Nejlépe připraven je ten, kdo se snaží již nyní svědomitě plnit směrnice pro život, tak jak jsou popsány v Božích zákonech.

Jenže farizeové a zákoníci to uchopili poněkud příliš byrokraticky. Vytvořili spoustu dalších předpisů, pokynů a ustanovení, jejichž důsledné plnění bylo pro množství, složitost a nepřehlednost prakticky nemožné.

Právě to má Ježíš na mysli, když v dnešním textu zve:

„Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout. Vezměte

na sebe mé jho a uče se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce.“

Jho bývalo postrojem tažných zvířat a přeneseně tak znázorňovalo ochotu zapojit se do plnění Božích požadavků, Boží vůle. Komu skutečně jde o Boží králování na tomto světě, ten se musí nechat zapráhnout, ten nemůže zůstat stranou jako ony děti na ulici, co si nechtěly hrát ani na svatbu ani na pohřeb.

Nyní jde o to, jaké jho si vybereme. Buďto se k Božímu království postavíme byrokraticky, budeme šustit paragrafy, předstírat, že všechno plníme a vylučovat ty, na které se něco provalí. Nebo se dáme do školy u Mesiáše Ježíše. Jeho učení není o paragrafech a neosobním přístupu tak typickém i v českém soudnictví a státní správě.

Ježíš namísto toho, aby Boží směrnice nechal dále bobtnat, aby přidával další a další, jde k samému jádru. Boží království už je tady, hlásá hned zpočátku svého působení. Je tady pro ty, kdo jsou ochotni změnit perspektivu, kdo přijmou jako fakt, že Bůh je má rád stejně tak, jako má rád všechny lidi a celý svět. Boží království je tady pro ty, kdo se v tom budou snažit Pánu Bohu podobat.

Ten, kdo se přidá k Ježíšově hře na Boží králování, musí nutně přijmout i její pravidla. Jsou v zásadě tři. Ochota odpustit druhým poklesky a pády, ochota pomoci druhým ke svobodě od všelijakých omezení a pout, ochota druhým věřit. Tohle byla Ježíšova praxe, která jen potvrzovala, že očekávaná doba pokoje a harmonie se může stát skutečností už nyní.

Možná vás, sestry a bratři, zarazilo, že jsem zmínil Boží království jako hru. Nic naplat, Boží království je skutečně otázkou budoucnosti. Stejně tak jako ony děti na ulici, co si hrály na svatbu a pohřeb, ještě ve skutečnosti samy na sobě jedno ani druhé nezažily, ani my to nemůžeme tvrdit o Božím království. Nikdo z nás jsme ho nezažili.

Jedno ale můžeme, na Boží království si hrát, hrát si na dobu vzájemného odpuštění a přijetí, na dobu kdy znevýhodnění, ponížení a umlčení lidé jsou osvobozováni, na dobu kdy se k člověku nepřistupuje jako k účetní položce, ale kdy se mu věří.

Ježíš nás všechny, jak jsme roztroušeni po ulicích tohoto světa, vyzývá ke hře na Boží království. V krátké modlitbě v dnešním textu děkuje Otci v nebesích, že tuhle hru skryl před moudrými a rozumnými dospěláky a dal jí k dispozici maličkým. Vlastně je to podmínka.

Hrát tuhle hru mohou jenom ti, kdo se jako děti do hry dokáží cele vložit, kdo si nevymýšlejí svoje vlastní pravidla, kdo čestně přiznávají, že jsou jen děti a celá hra je jen velice přibližnou nápodobou toho, co je v budoucnu čeká.

A tak tedy budme dětmi, tiší a pokorného srdce, stejně jako náš učitel Ježíš. Bez marketingového vyřvávání, že naše zboží, naše církve, naše víra jsou ty nejlepší k dostání. Bez sebevědomého prosazování vlastních pouček, dogmat a názorů. Nic z toho není potřeba.

Stačí, když nezůstaneme stranou, a přidáme se do té zvláštní a přitom jedinečné hry na Boží království. A věřte, že věci se začnou měnit. Praxe vždycky nakonec potvrdí, že měl Ježíš pravdu. Někdy se to ukáže hned a bezprostředně, někdy až po ukřižování, někdy až na konci starého věku, kdy se při účtování s dějinami vyjeví, co stálo za to, a co bylo jen smetí.

Na nás nyní je, abychom se do hry na Boží království pustili s plným nasazením, s plnou vervou, prostě jako děti.

PeČ

SPCH 5. 7. 2020

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)